

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΝΙΚΟΛΕΤΑ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1821: Κύπριοι της διασποράς οργανώνουν συγκέντρωση στη Ρώμη για να καταγγείλουν τις τουρκικές βιαιότητες στο νησί τους.

1915: Στην Ελλάδα διεξάγονται εκλογές, με αποχή του κόμματος των Φιλελευθέρων του Ελευθερίου Βενιζέλου. Οι αντιβενιζελικές δυνάμεις κερδίζουν, αλλά η αποχή αγγίζει το 69%. Στην εξουσία παραμένει η κυβέρνηση Στέφανου Σκουλούδη.

1915: Συγκροτείται στη Θεσσαλονίκη η Επιτροπή Εθνικής Άμυνας από τους βενιζελικούς Αλέξανδρο Ζάννα, Περικλή Αργυρόπουλο και Παμικό Ζυμβρακάκη.

1944: Οι δυνάμεις του ΕΛΑΣ επιτίθενται στο Σύνταγμα Χωροφυλακής Μακρυγιάννη, στο πλαίσιο των Δεκεμβριανών.

1987: Ο ΠΑΟΚ συντρίβει 6-1 τον Ολυμπιακό για το πρωτάθλημα της Α' Εθνικής. Είναι η μεγαλύτερη εκτός έδρας ήττα των ερυθρολεύκων για το πρωτάθλημα.

2008: Ο ειδικός φρουράς Επαμεινώνδας Κορκοπέας, 37 ετών, πυροβολεί και σκοτώνει στα Εξάρχεια τον 16χρονο μαθητή Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο. Ξεσπούν επεισόδια στο κέντρο της Αθήνας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1778: Γκέι Λουσακ, γάλλος χημικός, που διακρίθηκε για τις μελέτες του στα αέρια. Το 1805 ανακάλυψε τη σχέση 2 προς 1 του υδρογόνου με το οξυγόνο που αποτελούν το νερό. (Θαν. 9/5/1850)

1878: Ιωσήφ Βισαριόνοβιτς Τζουγκασβίλι, σοβιετικός κομμουνιστής ηγέτης, που έμεινε στην ιστορία ως Στάλιν. (Θαν. 5/3/1953)

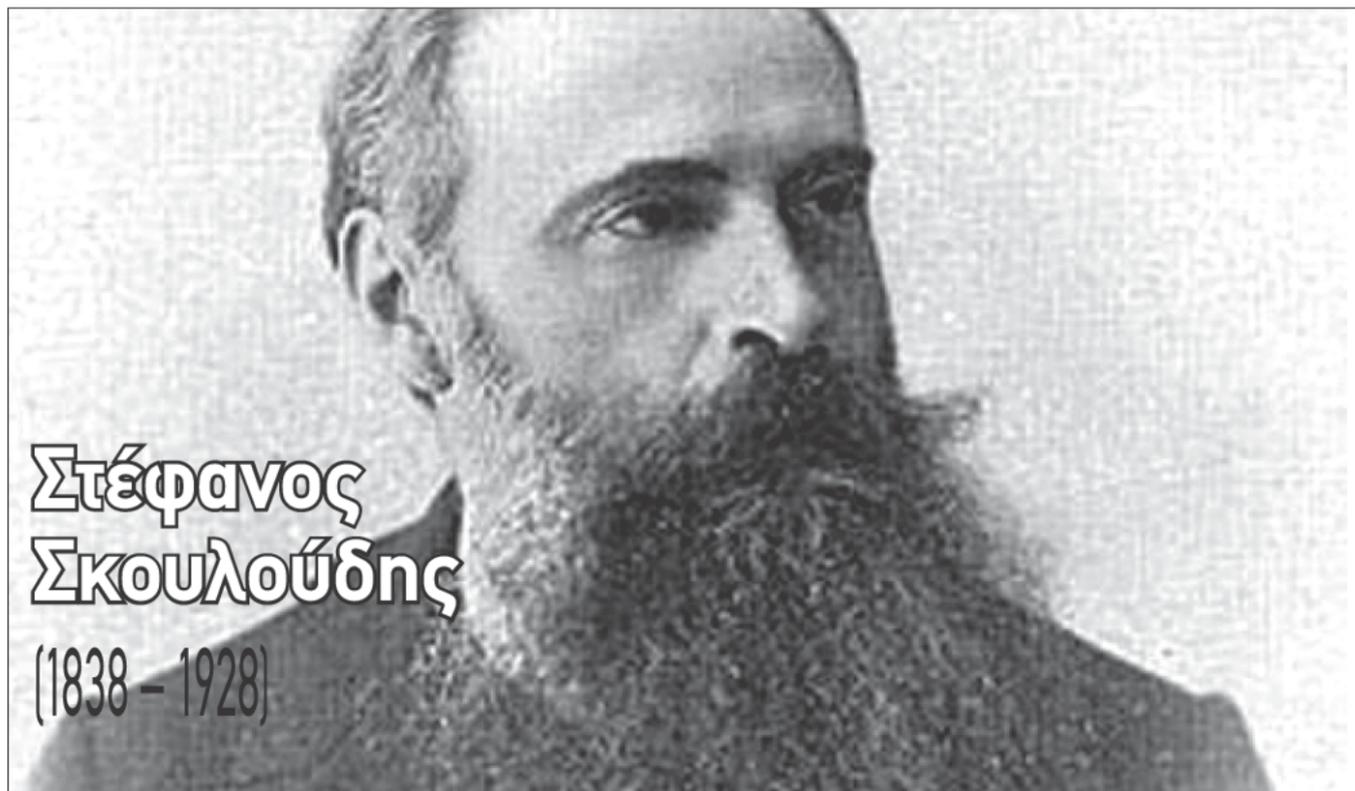
1920: Ντέιβ Μπρούμπεκ, αμερικανός τζαζστας. (Θαν. 5/12/2012)

ΘΑΝΑΤΟΙ

343: Άγιος Νικόλαος, επίσκοπος Μύρων, ο επονομαζόμενος και Μυροβλήτης, προστάτης των Ναυτικών. (Γεν. 15/3/270)

1892: Ερνστ Βέρνερ φον Ζίμενς, γερμανός εφευρέτης και επιχειρηματίας, ιδρυτής της βιομηχανίας ηλεκτρικών ειδών Siemens. (Γεν. 13/12/1816)

1990: Παύλος Σιδηρόπουλος (φώτο), Έλληνας ρόκερ. (Γεν. 27/7/1948)

Στις 29 Έλληνας τραπεζίτης, διπλωμάτης, πολιτικός και υψηλόβαθμος τέκτων. Διετέλεσε πρωθυπουργός της Ελλάδας από τις 25 Οκτωβρίου 1915 έως τις 9 Ιουνίου 1916.

Ο Στέφανος Σκουλούδης γεννήθηκε στο Πέραν της Κωνσταντινούπολης στις 23 Νοεμβρίου 1838, από γονείς κρητικής καταγωγής. Ο πατέρας του, Ιωάννης Σκουλούδης, ήταν έμπορος. Το 1852 εστάλη από τους γονείς του στην Αθήνα για να ολοκληρώσει τις γυμνασιακές του σπουδές. Το 1856 πέρασε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, αλλά πολύ σύντομα αποφάσισε ν' ασχοληθεί επαγγελματικά με το εμπόριο στην οικογενειακή επιχείρηση και επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη.

Το 1859 προσελήφθη στον περίφημο εμπορικό οίκο Ράλλη και το 1863 διορίστηκε διευθυντής όλων των καταστημάτων της επιχείρησης στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Το 1866 ίδρυσε στην Κωνσταντινούπολη την ελληνόφωνη τεκτονική στοά «Αρετή» και το 1873 διορίστηκε από την τεκτονική Στοά Μεγάλης Ανατολής και Αγγλίας, Μέγας Διδάσκαλος της Επαρχίας της Τουρκίας. Το 1871 επέκτεινε τις δραστηριότητές του στον τραπεζικό χώρο και υπήρξε ένας από τους ιδρυτές της Τράπεζας Κωνσταντινουπόλεως μαζί με τους Ανδρέα Συγγρό, Γεώργιο Κορωνιό και Αντώνιο Βλαστό. Έχοντας αποκτήσει μεγάλη περιουσία, αποφάσισε να εγκατασταθεί στην Αθήνα το 1876.

Σταδιακά ανέπτυξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τον δημόσιο βίο και την πολιτική. Με το ξέσπασμα του Ρωσοτουρκικού Πολέμου το 1877 και το σχημασμό οικουμενικής κυβέρνησης με πρωθυπουργό το ναύαρχο Κανάρη και υπουργό Εξωτερικών τον Χαρίλαο Τρικούπη, ο Σκουλούδης διορίστηκε εκπρόσωπος της ελληνικής κυβέρνησης στις διαπραγματεύσεις με τους Αλβανούς. Το διάστημα από 7 έως 14 Δεκεμβρίου 1877 είχε μυστικές διαπραγματεύσεις με τον Αβδούλ Μπέη και τον Μεχμέτ-Αλήβη στην Κωνσταντινούπολη, με στόχο την προετοιμασία για μια ενδεχόμενη συμμαχία των δύο πλευρών σε περίπτωση ελληνοτουρκικής σύρραξης. Οι επίσημες διμερείς διαπραγματεύσεις έγιναν στην Κέρκυρα, τον Ιανουάριο του 1878. Μετά το τέλος του Ρωσοτουρκικού πολέμου, τον Αύγουστο του 1879, ο Σκουλούδης ταξίδεψε στην Κωνσταντινούπολη για να πάρει μέρος, ως εκπρόσωπος της πόλης των Ιωαννίνων, στις διαπραγματεύσεις

του Πρωτοκόλλου της Συνθήκης του Βερολίνου, η οποία παραχωρούσε τη Θεσσαλία και μέρος της Ηπείρου στην Ελλάδα.

Παράλληλα με τη διπλωματική του δραστηριότητα, ο Σκουλούδης ανέπτυξε και έντονη επιχειρηματική δραστηριότητα στην Αθήνα. Το 1880 εξελέγη σύμβουλος της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας και παρέμεινε μέχρι το 1883, ενώ ενδιάμεσα (1882) ίδρυσε εταιρία που ανέλαβε την αποξήρανση της Λίμνης Κωπαϊδίας.

Σταδιακά εγκατέλειψε κάθε επιχειρηματική δραστηριότητα και αφοσιώθηκε εξ ολοκλήρου στην πολιτική. Το 1881 εκλέχθηκε για πρώτη φορά βουλευτής, εκπροσωπώντας τη Σύρο. Από το Νοέμβριο του 1882 έως το Δεκέμβριο του 1884 υπηρέτησε ως επιτετραμμένος της Ελλάδας στην πρεσβεία της Μαδρίτης. Το 1886, μετά τη Βουλγαρική κατάληψη της Ανατολικής Ρωμυλίας, η κυβέρνηση του Θεόδωρου Δηλιγιάννη διόρισε τον Σκουλούδη εκπρόσωπό της στις διαπραγματεύσεις της Κωνσταντινούπολης. Το 1892 εκλέχθηκε εκ νέου βουλευτής με το Νεωτεριστικόν Κόμμα του Χαρίλαου Τρικούπη, εκπροσωπώντας αυτή τη φορά τη θήβα. Ανέλαβε για πρώτη φορά υπουργικά καθήκοντα ως Υπουργός Εκπαιδείσεως και Εκκλησιαστικών και στη συνέχεια Υπουργός Ναυτικών.

Την περίοδο 1893-1896 ο Σκουλούδης ανέλαβε διάφορες αποστολές στο εξωτερικό για τη σύναψη δανείων, συμμετέχοντας στις προσπάθειες των κυβερνήσεων Τρικούπη και Δηλιγιάννη για τη διευθέτηση του οικονομικού προβλήματος της χώρας και την αποφυγή της αναπόφευκτης τελικά χρεωκοπίας. Το 1896 συμμετείχε στην οργανωτική επιτροπή των Α' Ολυμπιακών Αγώνων, παρά τις αντιρρήσεις του για το κόστος των αγώνων, που ξεπερνούσε κατά πολύ τις εκτιμήσεις του βαρώνου Πιερ ντε Κουμπερτέν. Το 1897 ανέλαβε το Υπουργείο Εξωτερικών επί πρωθυπουργίας Δημητρίου Ράλλη. Από τη θέση του αυτή βίωσε τον στυχί ελληνοτουρκικό πόλεμο και τις διαπραγματεύσεις για την προκαταρκτική συνθήκη ειρήνης μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Το 1905 εξελέγη και πάλι βουλευτής Θηβών.

Μετά τη στρατιωτική επανάσταση του Γουδή (15 Αυγούστου 1909), το όνομά του ακούστηκε παράλληλα με αυτό του Στέφανου Δραγούμη για την πρωθυπουργία. Επικράτησε η λύση Δραγούμη, με την παρέμβαση Βενιζέλου,

ο οποίος και σχημάτισε τελικά κυβέρνηση τον Οκτώβριο του 1910. Εντούτοις, ο Σκουλούδης κλήθηκε από τον Ελευθέριο Βενιζέλο το Νοέμβριο του 1912 να παραστεί στη Διάσκεψη της Συνθήκης Ειρήνης των Βαλκανικών κρατών με την Τουρκία στο Λονδίνο ως πληρεξούσιος της Ελλάδας.

Μερικές μέρες μετά το σχηματισμό της κυβέρνησης Σκουλούδη διαλύεται η Βουλή και προκηρύσσονται εκλογές για τις 6 Δεκεμβρίου 1915, στις οποίες πλειοψηφούν οι αντιβενιζελικές δυνάμεις, αφού η βενιζελική παράταξη απέχει της εκλογικής διαδικασίας. Παρ' όλα αυτά ο Στέφανος Σκουλούδης θα εξακολουθήσει να είναι πρωθυπουργός, με τον νικητή των εκλογών Δημήτριο Γούναρη να κατέχει το χαρτοφυλάκιο του Υπουργού Εσωτερικών. Θα εξαναγκασθεί σε παραίτηση από τις συμμαχικές δυνάμεις στις 9 Ιουνίου 1916. Θα τον αντικαταστήσει ο Αλέξανδρος Ζαΐμης. Στους οκτώ μήνες που παρέμεινε στην πρωθυπουργία, ο Σκουλούδης αναλώθηκε σε ζητήματα σχετικά με τον πόλεμο και τη διατήρηση της ελληνικής ουδετερότητας.

Το 1917, με την επιστροφή του Ελευθερίου Βενιζέλου στην εξουσία, ο Σκουλούδης βρίσκεται κατηγορούμενος για εσχάτη προδοσία, επειδή συνεργάστηκε με τον βασιλιά. Προφυλακίζεται και παραπέμπεται μαζί με το υπουργικό του συμβούλιο στο Ειδικό Δικαστήριο. Η δίκη διήρκεσε μέχρι τον Νοέμβριο του 1920, αλλά οι κατηγορίες απόησαν και τελικά εγκαταλείφθηκαν μετά τις εκλογές της 1ης Νοεμβρίου του 1920 και την εκλογική ήττα του Ελευθερίου Βενιζέλου. Το 1921 η Βουλή κήρυξε επίσημα άκυρη την κατηγορία και την όλη διαδικασία.

Ο Στέφανος Σκουλούδης ανέπτυξε σημαντική φιλανθρωπική δράση, κληροδοτώντας πολλά περιουσιακά στοιχεία του σε διάφορα ιδρύματα. Μανιώδης συλλέκτης πινάκων ζωγραφικής, κατάρτισε μια σπουδαία συλλογή, την οποία δώρισε στην Εθνική Πινακοθήκη (Αθήνα). Ήταν ανύπαντρος και ζούσε σε μια πολυτελή κατοικία στην Πλατεία Συντάγματος, εκεί που βρίσκεται σήμερα το ξενοδοχείο King George. Παράλληλα, διατηρούσε εξοχική έπαυλη στη Φρεαττύδα του Πειραιά και κυνηγετικό περίπτερο στο Σούνιο. Πέθανε σε βαθιά γεράματα και σχεδόν τυφλός στην Αθήνα στις 20 Αυγούστου 1928.